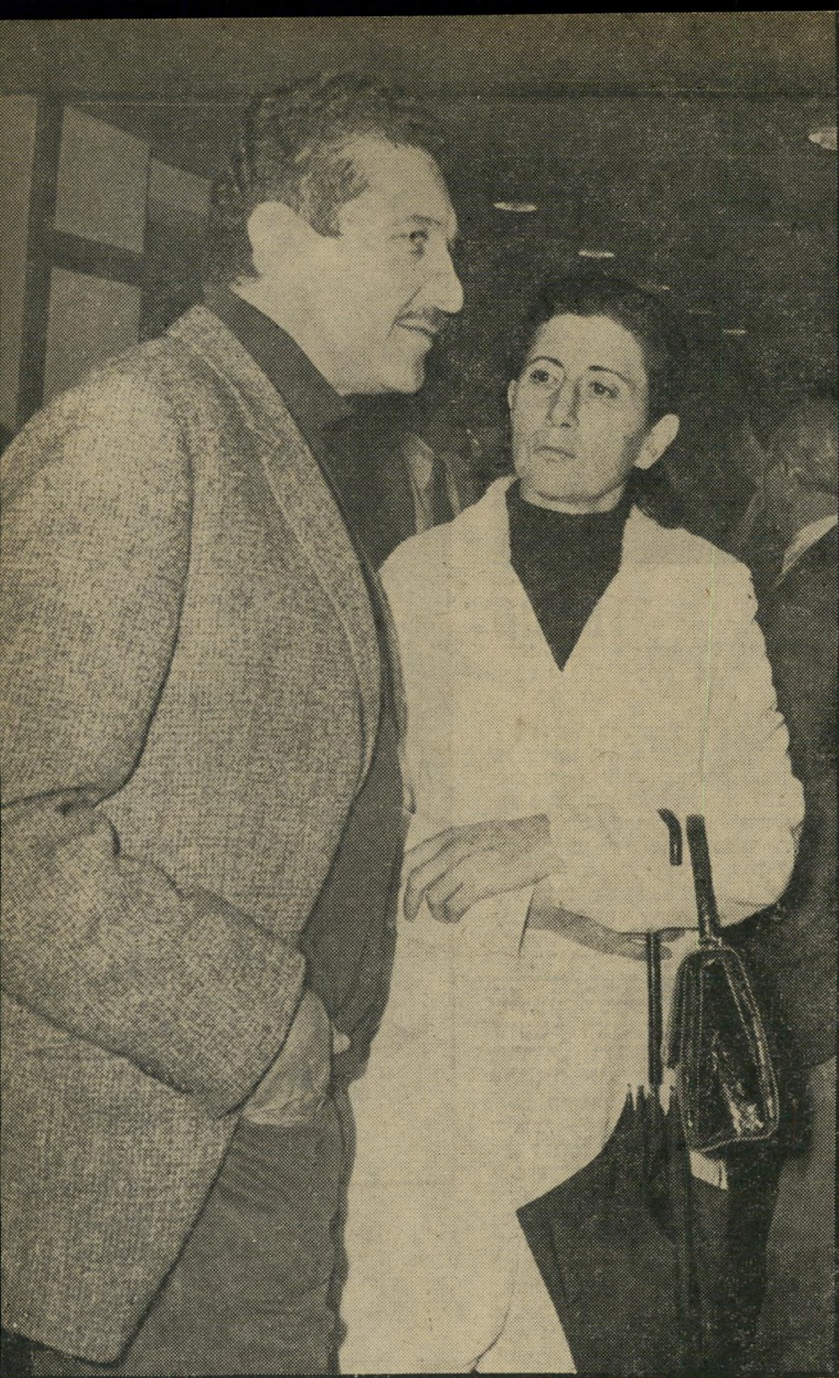

תחת תמונת ז'בוטינסקי חוגג בגין את נצחוננו על עזר וייצמן (ליד אשתו ראומה)

הבליץ של בגין

מאת **אורי אבנרי**

יודעידבר ידעו שאין הפתעות, שבז הקרבות היו מוכרעים מראש. הם ישבו באולם כחובבי-מוסיקה בקונצרט של התזמורת. לפנייהם היתה מונחת הפארטימורה. הם ידעו מראש כל קטע וכל צליל. הם עקבו אחרי הנגינה, כשהאצבע מלווה את התווים, ונהנו מן הדיוק האלגנטי של הביצוע.

כי כל מה שקרה בשבוע שעבר בוועידת חרות, כבר קרה פעם. כמה מן הגיבורים השתנו — אבל העלילה עצמה חוזרת על עצמה בדיוק נמרץ.

למראית-עין היה זה סרטי-מתח. הסתערות. מארב. קרבות-יירויות. הפתעות בלי סוף.

מה יהיה הסוף? מי ינצח? עד הרגע האחרון, הכל יכול היה לקרות. לציבור הרחב, ולרכיזאים הפוליטיים, זה באמת נראה כך. אבל

